

lásko

lásko

jsi z třaskavin
jak slunce utopené v zlatobýlu bdiš
a ani netušíš
na vlákně vin
až k bezvědomí uhoupaná

má hluchoněmá lásko

co moří v tobě
prohlubin
co utopenců
 jmen
 a věnců z lilí
 a věčna

má lásko
bezhorečná
až domněnky mě ubijí
až ztratí se má cena
a mlhou strachu do dna
až kdesi v tobě vykrvácím
až se přeženu

já nechci pohřeb
chci být rozptýlená
ať ze mě pěna
zaslíbená je

zvuk hoboje

a bílá nepopsaná stěna